

● Metin Özarıan

İki Dünya Arasında

Zamanda yolculuğum başladı hazırlıksız
Gözlerime bakardın elim ellerindeyken
Ruhum kadim Anka'nın zümrüt tüylerindeyken
Zamanda yolculuğum başladı hazırlıksız

Geçerken ikliminden âlemin fersah fersah
Her yol sana çıkardı nereye varsam sendin
Sestin, kokuydun, renktin, düş nirengi desendin
Geçerken ikliminden âlemin fersah fersah

Sende kaybolmaktaydım senden uzaklaştıkça
Ayrılmaktaydım senden yakınlaştıkça sana
Menzilsizlikte menzil alarak dört bir yana
Sende kaybolmaktaydım senden uzaklaştıkça

Yorgun bitkin uykusuz bir b/ulak umuduyla
Al alevden muhabbet taşıyordum seraba
Kendi içimde dağlar aşıyordum ser-a-pâ
Yorgun bitkin uykusuz bir b/ulak umuduyla

Ve nihayet bir akşam söndü bütün ışıklar
Bütün yollar kapandı zifiri karanlıkta
Ruhum üşüdü birden uzlete yârânlıkta
Ve nihayet bir akşam söndü bütün ışıklar

Zamanda yolculuğum biterken hazırlıksız
Kimsesizliğime denk dipnotlar düşüyordu
Kendine dönen yolda görülen düşü yordu
Zamanda yolculuğum biterken hazırlıksız